

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Három kép

Egy gőzölgő teáscsésze, könyv és kockás sál:
lehetne csendélet vagy installáció akár.
Önarckép lesz mégis, kettőzött jelenlét,
s követi a felhők álmos útitervét.

*

Ott siklik a legfrissebb fehér színén,
valaki ott ül a szánon – ül a semmiben.
De ha eltűnt, hátrahagyja mégis nyomait,
pokróc alatt rejtve fázós lovait.

*

Fogja a hangszert, súlyos még, ha tudná, megölelné.
Hangokat hall, útjuk ívét szemével követné.
Fogja a hangszert, s pont úgy – látszik, vágyik a zenébe.
Rövid a kéz, de lesz esély, hogy a húrokat elérje.

